

36

Júlia Altadill Martín

Júlia Altadill Martín va néixer el 9 de juliol de 1976. Es va diplomar en Relacions Laborals a la URV i es va llicenciar en dret a la UNED. Des de 1998 milita a Comissions Obreres de Tarragona, on durant deu anys va exercir-hi com a advocada laboralista en defensa dels drets de les treballadores i treballadors més desafavorits. Es va incorporar a l'Àmbit LGTBI de CCOO, que lluita per la normalització envers les diversitats afectives i de gènere en el món laboral, un món on les dones transgènere es veuen abocades molt sovint a l'exclusió i a la precarietat, a patir les mes altes taxes d'atur i a ser víctimes d'acomiadaments a causa de la seva identitat de gènere. L'1 de maig de 2017 va ser la primera dona trans escollida pels sindicats de les Terres de l'Ebre per llegir el manifest del Dia del Treball.

Des de 2014 col·labora amb l'associació Enfemme, entitat de la qual és actualment secretària. Enfemme desenvolupa una important tasca d'acompanyament vital per a dones transgènere, dotant-les amb un espai segur per poder socialitzar-se i desenvolupar la seva feminitat

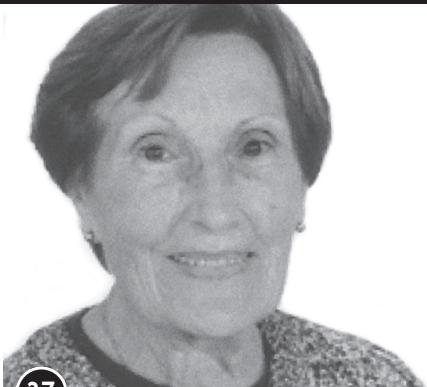
i proporcionant-los assessorament, suport i consell en el seu trànsit personal.

Compromesa amb la lluita per la igualtat i la inclusió social de les dones transgènere, participa constantment en ponències i taules de debat arreu de Catalunya, cooperant amb entitats com Transforma la Salut, amb la qual va contribuir a elaborar la demanda al síndic de greuges contra els protocols i procediments discriminatoris existents a la sanitat catalana, o amb Generem, Gènere Lliure i Trànsit, ens del Servei Català de la Salut especialitzat en l'atenció a les persones transgènere.

En la societat actual, en la qual la involució conservadora provoca actituds i agressions transfòbiques, aquestes associacions i entitats són imprescindibles per reivindicar els drets de les dones transgènere, col·lectiu que, a banda d'estar sotmès a una discriminació persistent que vulnera la seva integritat física i moral, és especial víctima dels suïcidis. Segons les estadístiques, una de cada deu dones trans acaba posant fi a la seva vida.

Darrerament ha col·laborat estretament amb el Consell Comarcal de Tarragona i l'entitat H2O, duent a terme jornades de sensibilització envers el fet LGTBI a diversos municipis de la nostra comarca, compartint la seva experiència vital i transmetent una realitat molt sovint ocultada pels mitjans de comunicació.

37

Maitte Almendoz Etxeverria

Va néixer el 16 d'octubre de l'any 1926 a Astigarraga, poble famós per les seves sidreries, proper a Donosti. Va estudiar batxillerat elemental i també va cursar estudis de comerç. L'any 1952 va ingressar a l'Institut de Misioneras Seculares (IMS), una institució que sempre ha estat atenta als signes dels temps.

Ha treballat a Gijón, Roma, Alacant i Reus, sempre acompanyant i ajudant les persones joves que venien de zones més pobres i tenien poca preparació.

Va venir a Tarragona l'any 1968, al barri de Bonavista, per col·laborar en el projecte de creació d'una escola professional pensada sobre les necessitats de molts nois i noies joves, la majoria vinguts, junt amb les seves famílies, d'altres territoris de l'Estat, amb una preparació molt elemental, i que per l'edat ja no podien matricular-se a l'EGB ni tampoc accedir a la formació professional reglada.

L'Escola Professional Joan XXIII es va inaugurar l'any 1969. S'hi donaven cursos de mecànica, electricitat i d'administratiu, primer

tan sols per a nois i més endavant també per a noies. A més dels coneixements tècnics, també se'ls formava en valors per fer-los créixer humanament. Els anys 70, i en col·laboració amb Òmnium Cultural, s'hi donaven classes de català, que consideraven necessari per completar la formació i facilitar la relació amb la resta de la població tarragonina i l'accés als centres de treball.

Va assumir les funcions de secretària de l'escola fins a la seva jubilació, l'any 1996.

Des de la seva arribada al barri, un barri nou, on els mateixos veïns i veïnes anaven construint les seves modestes cases, ha caminat i lluitat amb tots ells per millorar-ne les infraestructures, ja que hi mancava de tot: llum, aigua, asfaltat dels carrers, escoles, centre de salut, transport públic, etc. Diu que s'hi ha avançat molt, però que cal seguir lluitant.

Continua vivint a Bonavista, compartint el dia a dia de la vida del barri i participant en activitats solidàries. També dedica unes hores setmanals a la Secretaria del Comitè Óscar Romero de Tarragona.

38

Ana Santos Gorraiz

Ana Santos Gorraiz va néixer a Tarragona l'any 1966. Va passar la seva infància entre Madrid, Valls i Tarragona, ciutat de la qual es va enamorar i on va fer créixer les seves arrels i va edificar el seu futur.

Va cursar estudis universitaris de dret a la Facultat de Ciències Jurídiques de la Universitat Autònoma de Madrid i a la UNED, i va rebre formació com a tècnica de vendes i comunicació i de seguretat en el treball.

Va començar la seva carrera laboral com a administrativa a les oficines de Caixa Tarragona, a l'empresa pública d'habitatge social de la Generalitat i a Correus de la nostra ciutat.

Va ser cofundadora d'un comerç local de música ubicat a la Rambla Vella, responsable de gestió de clients en una empresa de publicitat i codirectora d'una empresa editorial i de comunicació, on gestionava l'àrea de disseny i maquetació.

Després de diversos anys dedicats a la política municipal com a membre de l'Executiva del PSC, on va ser secretària d'Immigració,

de Cultura i de Polítiques d'Igualtat, o com a presidenta del Consell de Dones de l'Agrupació del PSC, també va ser membre d'entitats de la ciutat, com la Cooperativa Obrera Tarraco-nense, on va ser secretària del Consell Rector, i de l'Associació de Veïns del Port de Tarragona. L'any 2015 va entrar al consistori municipal integrant la llista de l'alcalde Josep Fèlix Ballesteros, i va exercir com a consellera de Serveis a la Persona, Polítiques d'Igualtat, Gent Gran, Voluntariat, Salut Pública i Serveis Socials.

Des de les seves regidories, va aconseguir augmentar la inversió en serveis socials, va proporcionar millores a múltiples llars de jubilats de la ciutat, va lluitar per la igualtat de drets en tots els seus aspectes i va ser una ferma defensora del moviment feminista i LGTBIQ+. Entre d'altres, va crear la campanya "Respecta'm" i va aconseguir per primer cop penjar la bandera de l'orgull gai a la façana de l'Ajuntament.

La seva lluita incansable es resumeix en una frase: "Que el coneixement ens porti a un món, si no fàcil, sí més humà".

“TARRAGONINES”

39

Ana Megía Flores

Ana Megía Flores va néixer el 27 de juliol de 1992 a Tarragona.

Als tres mesos de néixer li van diagnosticar el síndrome de Williams. A partir d'aquell moment, els seus pares inicien un recorregut per rebre informació i assessorament de professionals per poder ajudar-la en el seu desenvolupament.

Durant l'etapa escolar, va estudiar al Col·legi Santa Teresa de Jesús. Amb el temps, li van anar apareixent necessitats educatives de reforç, però amb el suport de professionals especialitzats, dels professors i de l'alumnat, i sens dubte amb el seu propi esforç, va superar els obstacles. Finalitza l'ESO i inicia a l'IES Jaume I de Salou un cicle formatiu de grau mitjà d'atenció a les persones en situació de dependència. En acabar, continua formant-se amb diversos cursos oferts per la Cambra de Comerç.

El 2011 inicia un voluntariat a l'Associació de Cardiopaties Congènites de Catalunya i també comença a participar a l'associació Festa per a Tothom de Tarragona. En el context d'aquesta participació, el 2018 es va donar

la benvinguda a la Frida, la primera geganta inclusiva de la ciutat, i ella la va poder portar.

El 2017 comença a treballar a Port Aventura i el 2019, compartidament, per a la Fundació de Port Aventura, on també és voluntària i l'ha reconeixen com a ambaixadora.

L'Ana té moltes aficions, escriu un blog des del 2014 anomenat *La vida con Beuren*, amb més de disset mil visites, li agrada la música, especialment Txarango, i fa teatre a l'escola del Centre de Lectura de Reus.

Fent teatre a Reus, coneix l'Emanuel Munteanu (director i productor). El 2015, l'Emanuel comença a gestar un projecte audiovisual amb la participació de l'Ana com a protagonista, amb l'objectiu de visibilitzar la història d'una noia amb síndrome de Williams-Beuren com un exemple de superació. Finalment, es materialitza el 2018 a través del documental *La vida con Williams* (l'Emanuel en va ser coguionista), que va rebre finançament de l'Ajuntament, la Diputació de Tarragona, la Fundació Port Aventura i la fundació privada de Reddis.

El 16 de febrer de 2020 s'estrena el documental *La vida con Williams* al Teatre Tarragona. Hi van assistir 531 persones. Va tenir molta repercussió mediàtica i va ser aclamat pel públic.

L'Ana és una dona lluitadora, implicada, activista i compromesa amb l'assoliment de la igualtat de drets per a tothom. Se sent plenament feliç, realitzada i estimada per la gent que l'envolta.

